

LYS OG LIV

Utgitt av
MENIGHETSFAKULTETET

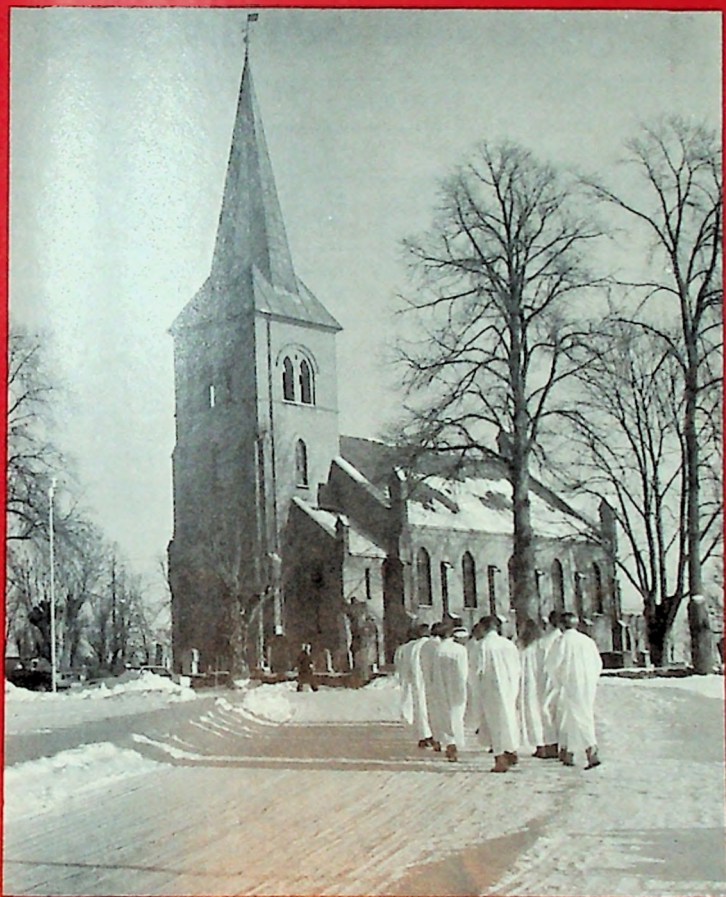

Foto: Arne E. Sæther

Nr. 8

JULIEN 1979

45. årg.

LYS OG LIV

UTGITT AV
MENIGHETSFAKULTETET

Redaktører: Rektor Ingemann Ellingsen og administrasjonssjef Erling Servan.
Utkommer 8 ganger årlig. Ekspedisjon: Gydas vei 4, Oslo 3. Postgiro 5 12 87 80.
Bankgiro 8002.31.70896. Telefon: Sentralbord 46 79 00. — Bladet sendes gratis til
alle MF-foreninger, samtlige menighetsråd i landet og alle navngitte bidragsyttere.
Alle som ellers ønsker det, får bladet gratis tilsendt.
Opplag dette nr. 35 000.

TAKK FOR DIN GAVE!

GAVER:	Oktober		1/1—31/10	
	1978	1979	1978	1979
Personlige gaver	202 431	275 496	1 369 148	1 716 330
Studentenes givertj.	28 516	23 995	93 498	77 435
Sum personlige gaver	230 947	299 491	1 462 646	1 793 765
Offer/kollekt	121 415	137 937	1 055 057	1 076 153
Sum:	352 362	437 428	2 517 703	2 869 918
Foreninger	18 186	30 711	162 858	217 930
Bøsser og andre gaver	5 204	1 744	44 160	109 058
SUM «ORDINÆRE» GAVER:	375 752	469 883	2 724 721	3 196 906
Testamentariske gaver:			54 815	62 427

Forsidebildet

viser Asker kirke som var 100 år den 19. oktober 1979. Jubileet ble feiret med festgudstjeneste søndag 21. oktober.

Gaver til Menighetsfakultetet er SKATTEFRIE, og kan fratrekkes i selvangivelsen.

Følgende bestemmelser gjelder: «Fradrag etter denne bestemmelsen kan, når tilskuddet (gaven) utgjør mer enn kr 10 000,—, ikke overstige 10 pst. av den skattepliktiges inntekt i det år da tilskuddet gis.»

Kvittering/vedlegg til selvangivelsen blir sendt etter hvert for alle gaver på kr. 50,— eller mer. De som ønsker spesiell kvittering for gaver under dette beløp, bes vennligst gjøre oppmerksom på det.

Gaver til Menighetsfakultetet, Gydas vei 4, Oslo 3:

POSTGIRO: 5 12 87 80 — BANKGIRO: 8002.31.70896.

Lovprisning og tjeneste

Av dosent Anders Jørgen Bjørndalen

«Herren viser sin hellige arm for alle folkeslags øyne. Hele den vide jord får se frelsen fra vår Gud»
(Jesaja 52, 10)

Herren er nær! Midt iblant oss står allerede han som kommer! Ved ham viser Gud seg som konge. Den frelse han bringer, skal bli konkret og sansbar for hele den vide jord. — Dette er den glade — og utfordrende! — sum av teksten Jesaja 52, 7 — 10. I vår kirkes nye tekstrekker hører den til på 4. søndag i advent.

Teksten varsler at de landflyktige jøder i Babylon, de som var blitt deportert dit fra Jerusalem i 597 og 587 f.Kr., skal få vende tilbake til Sion. På denne bakgrunn lovpriser Gud, som setter dette i verk. Teksten forteller om lovprisningen og om dem som lovpriser; om Herren som lovpriser og om frelsen han iverksetter. Men slik kaster teksten også lys over Jesus. Og med dette vil teksten utfordre oss til lovprisning og tjeneste for Jesus.

Lovprisningen sier: Din Gud er konge. Lovprisning er kongsjubel over Guds frelse. Hans kongedømme består i at han er mektig til å frelse, til å trøste, til å løse ut og sette fri sin eiendom. Lovprisningen oppfordrer oss, alle vi ruiner, alle vi som har lagt våre liv øde på forskjellig vis under syndens makt, til å anerkjenne Gud som vår konge.

De som lovpriser: De løper avsted

i samstemmig jubel med melding om fred og frelse. De bringer kongsjubelen videre ut. De oppfordrer nye mennesker til lovprisning. Den som lovpriser Gud som konge blir satt i bevegelse for Herren. Hele den vide jord skal se frelsen fra vår Gud.

Herren som lovprises: Han sees. Han sees ved at den frelse han skaper blir konkret og sansbar. — Når Jerusalems vaktmenn får øye på alle deres landsmenn som vender hjem til Jerusalem fra Babylon, er det menneskene de ser, men det lyder slik:

Like for sine øyne ser de at Herren vender tilbake til Sion. Når Herrens forløste sees og høres på deres vei til deres Jerusalem, så sees Gud i verden. Hans forløste er hans brev, hans manifestasjon i verden — fordi han har forløst dem. Gud sees, frelsen sees ved at Gud fører mennesker til seg og forvandler deres liv til lovsangs vitnesbyrd om ham. Hos oss og allerede

Vendepunktet i verdenshistorien

Av rektor Ingemann Ellingsen

nå vil Gud dit hen at han, at frelsen tar til å bli synlig.

Frelsen Gud skaper: Gud tar sin eiendom tilbake, Jerusalems ruiner, mine, dine ruiner, vår kirke. Gud er allerede rykket inn og strir for å sette sitt kongsverde igjennom med makt og myndighet. Med sin fulle frelse vil han bo hos sitt folk. Jesus er levende tilstede og skaper liv av døde der han leder mennesker og menigheter til å bringe sin fallitt, sin synd fram for ham som elsker dem og vil tilgi deres synd.

Til sist skal alle innse hva Jesus på denne måten makter å gjøre. Til hans ære skal dette bli tydelig for alle folkeslags øyne. Måtte det også bli til redning for deg.

Vi vet at Jesus ble født i Betlehem i Kong Herodes' dager (Matt. 2, 1). Men hvilken dato han ble født vet ingen. Forskjellige dager har vært nevnt, men ingen av dem er det noen grunn til å feste særlig lit til. På 200-tallet regnet en ut at dagen måtte være 25. desember. Men denne dagen ble ikke noen kirkelig festdag for på 300-tallet. 354 er et årstall som igjen og igjen har vært nevnt. Men det synes å være grunn til å sette årstallet et par årtier fram. Roms kalender i 336 nevner Jesu fødselsdato som 25. desember. Grunnen til at det gikk noe tregt med å få Jesu fødselsfest innført i kirken var den alminnelige motstand hos de kristne mot å feire fødselsdager. De ville ikke engang feire sin egen fødselsdag. En feiret martyrernes dødsdag som deres sanne fødselsdag. Den dagen ble de født for himmelen, og det var det som betød noe. Origenes (d. ca. 250) kaller fødselsdagsfeiring en hedensk skikk. I Bibelen er det bare Farao og Herodes som feirer sine fødselsdager, het det.

Freiserens fødsel hadde imidlertid teologisk betydning. Her dreide det seg om noe mer enn en martyr. Da han ble født inntrådte et vendepunkt i verdenshistorien. *Gud var blitt menneske på en bestemt dag i historien.* På den tiden en begynte å feire Jesu fødselsfest var det også at de kristologiske spørsmål meldte seg for alvor, særlig på grunn av det arianske kjetteri. Vi kan vel derfor si at jo mer tankene samlet seg om inkarnasjonens mysterium, jo mer selvfølgelig ble det å feire en

inkarnasjonens fest. Det var blitt et teologisk behov etter å feire Kristi fødselsfest.

Nå hadde en også før feiret Jesu fødsel. Epifaniadagen, 6. januar, hadde ved siden av andre motiver også Jesu fødsel som sitt motiv.

Fra midten av 300-tallet eller noen årtier tidligere har altså kirken feiret 25. desember som Jesu fødselsfest. En kalte dagen «natalis» eller «natalitatis Christi». Men nå var 25. desember alt fra før en stor festdag i Romerriket. På den dagen feiret en den hedenske fest for «sol invictus», den uovervinnelige sol. Dagen var altså solvervsdagen. Under de siste hedenske keisere var «den uovervinnelige sol» gjenstand for stor dyrkelse. Den ble feiret med bål og sirkusleker. Kirken kunne gjøre en viss tilknytning til denne festen. Kristus var jo «rettfærds sol» som skulle «renne med legedom under sine vinger» (Mal 4, 2). I de to nytestamentlige «cantica» (lovsanger) — Sakarias' i Luk. 1 og Simeons' i Luk. 2 — var Kristus omtalt som lyset.

Fra Rom bredte så feiringen av Jesu fødselsfest den 25. desember seg utover til hele kirken, også til østkirken med unntak av den armenske delen. Men om 25. desember ble antatt fortsatte allikevel Epifaniadagen 6. januar å være den viktigste dagen når det gjaldt østkirkens feiring av Jesu fødselsfest.

Høymessens evangelium 1. juledag har fra gammelt av vært den såkalte prologen i Johannesevangeliet, Joh. 1, 1—14. Det vi har vært vant til å kalle «juleevangeliet», Luk. 2, 1—14, var ikke evangelium i juledagens høymesse, men i midnattsmessen julenatt, som utviklet seg til en meget viktig gudstjenes-

te i julen. Foruten høymessen juledags formiddag — «missa in die» (dagens messe) og midnattsmessen julenatt — «missa in nocte» (nattens messe), feiret en også en messe tidlig juledags morgen — «missa in aurora» (morgenens messe). Ved den siste var evangeliet Luk. 2, 15—20. Da vi etter reformasjonen fikk tre helligdager i julen fikk disse sine evangelier i den rekkefølge de hadde stått i rent kronologisk! 1. dag fikk nattens evangelium Luk. 2, 1—14. 2. dag fikk morgenens evangelium Luk. 2, 15—20, om ikke dette på grunn av 2. dag som Stefanusdag ble plassert på 1. dags ettermiddag ved aftensangen. 3. juledag fikk dagens evangelium Joh. 1, 1—14. Men dermed mistet 1. juledag sitt gamle evangelium. Ja, fordi 3. juledag hadde minst betydning og snart kom til å falle bort, mistet faktisk julen sitt gamle hovedevangelium. Hos oss kom det inn på 2. juledag da vi fikk flere tekstrekker i 1886, og i senere tid har det vært vanlig å lese det fra alteret i 1. juledags høymesse. Men sin gamle plass som et hovedevangelium i julen har det først fått med de nye tekstrekkeene i 1977. Luk. 2, 1—20 kan imidlertid også være evangelium på 1. juledag til høymesse. De nye tekstrekkeene sier at «dette evangelium kan brukes istedenfor Joh. 1». De sier også at kirker som ikke har hatt gudstjeneste Juledag kan bruke Juledagens tekster istedenfor de ordinære tekster på 2. juledag.

2. juledag er nemlig blitt Stefanus dag helt ut. 26. desember er jo dagen til minne om kirkens første martyr, Stefanus (se Apgj. 6 og 7), og Stefanusdagen er eldre enn julen. Da 25. desember ble festen for Kristi

fødsel var allerede andre kristne fester lagt til denne tiden. 26. desember til minne om Stefanus var den som hadde best tak på folk. Sin høye rang fortsatte den å ha etter at dagen før var blitt Kristi fødselsfest. I den lutherske kirke har den hatt en noe vekslende skjebne. Også i vår kirke har det vært slik. Særlig hadde Luk. 2, 15—20, evangeliet om hyrdene, en tendens til å kreve sin plass på denne dagen. Da vi fikk tre tekstrekker i 1886 ble Stefanusdagens tekster 3. rekkes tekster, og denne rekken fikk også Stefanuskollekten. Når nå Stefanus har fått hele plassen på 2. juledag er det i overensstemmelse med både gammel og ekumenisk praksis.

Mens altså 2. juledag er Stefanus dag, er 3. juledag evangelisten Johannes dag og 4. juledag «Festen for de uskyldige barn» (Matt. 2, 16—18). Alle tre dagene ble egentlig viet martyriet. Dette tjente til forherligelse av Kristus. Martyrdagene kommer altså like etter juledag, eller retttere: Julen ble plassert like ved siden av martyrdagene. Om dette er tilfeldig har det allikevel noe å si oss!

Søndag etter jul har vært kalt «de gamles søndag». Men det er ikke alderdommen tekstene taler om. Hver tekst må få tale for seg. Men det er dog «søndag etter jul». *Forbindelsen med GT* merkes i flere tekster. Som de i den gamle pakt «ventet på frelse for Jerusalem» (Luk. 2, 38, siste vers i 1. rekkes evangelium) venter også vi på det. Vi ser fram mot den eskjatologiske fullendelse. «Når all ting endes Vi der skal holde jul» (L. 126, 6. N. 738, 6)

Nyttårsaften har hatt navnet *Silvester*, etter pave Silvester den førs-

te, som en mente døde 31. desember år 335. Vår kirke har for første gang fått *faste tekster til denne dagen*. De er alle preget av årsskiftet. Skal vår kirke feire dette må det bli nettopp på denne dagen, helst ved midnattsmessen. Nyttårsdag bør få mindre preg av årsskiftet. Den har fra gammelt av sin profil som hellidag i kirkeåret, som den åttende dagen etter Juledag. Derfor er *en frelseshistorisk begivenhet knyttet til denne dagen: Jesus ble omskåret åtte dager gammel og fikk sitt navn på den dagen* (Luk. 2, 21). Så har fra gammelt av 1. januar vært «*Festum circumssissionis*», *omskjærelsens fest*. Temaet på dagen ble «obediencia activa Christi», hans aktive lovoppyfillelse i vårt sted. *Senere kom vekten mer til å bli lagt på navngivningen*. Dagen ble *Jesu navnedag*. Dette er også angitt som tilleggsbetegnelse for dagen i våre nyeste tekstrekker. Begge evangeliene på dagen taler da også om at han fikk navnet Jesus. Årsskiftet er imidlertid etterhvert kommet sterkt inn på dagen gjennom salmene og kollekten.

Vi kommer så til vår første søndag etter nyttår som er *Kristi åpenbaringsdag*. Dett eer den gamle *Epifaniadagen*, som vi allerede har nevnt flere ganger. Dagen har en noe uklar opprinnelse. Den antas å være blitt til innenfor en gnostisk sekt i Egypt — basiliadene — ca. 200 som *en fest til minne om at Jesu guddom ble åpenbart*. Dette skjedde ved hans dåp i Jordan der den hemmelighetsfulle forening mellom «Logos» («Ordet» i Joh. 1) og Jesus fra Nasaret fant sted. Festen ble først feiret av kirken i øst der den ble den store kirkefesten. Etterhvert bredte den seg også til vesten,

slik at den var alminnelig utbredt i kirken ved år 300, med unntak av Rom og deler av Afrika. »Dagens fremste motiv var Jesu dåp». Men da en mente at Jesus var døpt på sin 30 års-dag, ble dagen også feiret til minne om hans fødsel. Bryllupet i Kana ble også feiret denne dagen. Ved den hendelsen ble også Jesu herlighet åpenbart (Joh. 2, 11). Men fortellingen om vismennene (Matt. 2) fortalte også om dette. Fordelen med den fortellingen var at Jesu herlighet som Guds Sønn ble åpenbart alt mens han var spebarn. Dette var et godt argument mot gnostiske sekter i østen som mente at han først ble Guds Sønn ved dåpen i Jordan. Så fikk Matt. 2 hovedplassen på Epifaniadagen i vesterlandene. Festen, som nå også ble feiret i Rom, ble «Festum magorum» (vismennene heter i den greske grunnteksten «magoi»), «Festum trium regum» (de hellige tre kongers fest) og «Festum stellæ» (stjernenes fest). Motivet ble forrykket fra åpenbaringen av Jesu guddom til vismennenes tilbedelse av barnet. Dermed kom misjonsmotivet inn. Som gammeltestamentlig tekst fikk

en Jes. 60, 1—6 som hele tiden har fulgt denne dagen. Særlig vers 6 passet jo godt, og vers 3 la det nær å oppfatte vismennene som konger.

Epifaniadagen ble feiret i kirken 6. januar uansett ukedag. Slik var det også hos oss helt til den store festreduksjonen i 1770. Da ble 6. januar sløffet som egen helligdag og Hellig tre kongers dag, som en kalte den, ble lagt til søndagen etter 6. januar. Men da kunne det bli en søndag etter nyttår. For å unngå dette, ble Kristi åpenbaringsdag, som den da kom til å hete, lagt til søndag etter nyttår, altså søndagen før 6. januar. Den kan komme så tidlig som 2. januar. Misjonsmotivet, som vi har sett mer og mer kom i fokus på denne dagen, er faktisk blitt et hovedmotiv både når det gjelder salmer og preken. Tekstene legger opp til dette. Dessuten trenger vi en misjonens søndag i vårt kirkeår. Det er også verdifullt å ha den her like etter jul. Han kom som verdens Frelser. Det ligger klart i dagen i julens tekster.

Ingemann Ellingsen

VÅRE BØNNE- EMNER

- TAKK og BE for alle som uteksamineres fra MF i desember. Be om at de må få kraft og fri-modighet til å gå ut i tjenesten.
- Be om at nye studenter må kalles til å gå inn i studiene i teologi og kristendoms-kunnskap.
- Takk for alle gaver til MF og all den omsorg som vises fakultetet. Be om at mange må bli minnet om å gi penger til MF i den vanskelige økonomiske situasjon som er nå.

Tildeling av prestehybelen i 1980

Det var ekstra stor søkning til prestehybelen denne gangen og det var ikke mulig å tildele tid på hybelen til alle.

Styret behandlet søknadene på sitt møte 12. november og vedtok følgende tildeling:

15. jan.—14. feb.: Prost Bjarne Nenseter, Bø i Telemark.

15. feb.—9. mars: Sokneprest Jo-stein Malum, Berkåk.

I tiden 10.—31. mars er hybelen disponert til dosent Birger Olsson,

Uppsala. Han skal i denne tiden vikariere som lærer i NT.

8. april—7. mai. Res.kap. Sigbjørn Aae, Hamarvik.

8. mai—31. mai: Dosent Jónas Gislason, Island.

Juni: Sokneprest Sigurd Stige, Aukra.

September: Sokneprest Knut Hernes, Minde.

Oktober: Sokneprest Rudolf Fiskerstrand, Ulsteinvik.

November: Sokneprest Oddvar Grovlen, Tjørvåg.

Ny fakultetslektor i kirkehistorie

Etter innstilling fra Lærerrådet har styret kallet og ansatt cand.theol. Oskar Skarsaune som fakultetslektor i et midlertidig lektorat i kirkehistorie fra 1. januar 1980.

Oskar Skarsaune er født i Trondheim i 1946. Han tok embetseksamen ved MF i 1972 og har senere vært forskningsstipendiat ved MF i 3 år. Han har også hatt 2 års forskningsstipend fra NAVF.

Studiefri og permisjoner

I samsvar med den ordningen som gjelder for studiefri for professorer og dosenter, har styret etter anbefaling fra fakultetsrådet innvilget følgende studiefri:

- Professor *Åge Holter* i vårsemestret 1980. Holter har oppgitt sine nærmeste studiemål til å være «De kristne i Midt-Østen» og «Fransk kirkesosiologi».
- Dosent *Ole Modalsli* i høstsemestrene 1979 og 1980. Modalsli tar særlig sikte på å nytte studiefritiden til å fullføre en lærebok i trosiære for grunnfag, og et systematisk arbeide om betydningen av Jesu dod. Han arbeider også med en kommentar til Matteusevangeliet til Bibelverket.

Fakultetslektor *Arild Romarheim* er innvilget permisjon i tiden 6. november 1979—25. januar 1980. Ro-

marheim nytter permisjonen til en studiereise til New Delhi for å bli bedre kjent med indisk religion.

Førstelektor *Tore Wigen* er innvilget permisjon i vårsemestret 1980. Wigen skal i første rekke nytte permisjonen til å arbeide med de teologiske innslag i Descartes filosofi. Han vil også avslutte Bind II i serien «Utvalgte religionsfilosofiske emner».

Fakultetslektor *Lars Østnor* er innvilget permisjon i tiden 15. januar—30. april 1980. Permisjonen skal nyttes til å arbeide med avhandlingen «Kirkens enhet».

Kontorfullmektig *Kjersti Jostem* er innvilget permisjon i ett år fra 15. januar 1980. Hun skal nytte permisjonen til å ta kristendom grunnfag ved Institutt for kristendoms-kunnskap ved MF.

Tildeling av NAVF-stipend for 1980

NAVF har fornyet stipendiene til stipendiatene *Helge S. Kvanvig* og *Trond Bakkevig* for 1980.

NAVF har tildelt forskningsstipend til *cand.theol. Oddvar Jensen*

for 1980 og gitt tilsagn om stipend frem til 31. juli 1983.

Det er en forutsetning at alle 3 stipendiatene skal arbeide ved MF.

Tildeling av kandidatstipend 1980

I samsvar med innstilling fra Lærer-rådet har styret tildelt 2 kandidatstipend à kr. 15 000 for våren 1980.

Stipendiene er tildelt stud.theol. *Astri Hauglin* og stud.theol. *Arne Bugge-Amundsen*.

Stor oppslutning om familiedagene på MF

3. og 4. november 1979

HJERTELEG TAKK

til alle dere som var med å gjøre familiedagene på MF til en stor og god opplevelse!

Det var oppmuntrende og gledelig å se alle varene — og hilsnene med dem — som strømmet inn til MF før messen.

Det kunne nok merkes en viss spenning før åpningen, lørdag kl. 12.00. Ville det komme noen for å kjøpe? Har vi nok varer? Har vi nok kaker til kafeteriaen? Er det nok hjelp ved bordene? Spørsmålene svirret rundt i den store festsalen på MF. Det var første gang vi inviterte til et slikt arrangement.

Nå når det hele er over, er vi fylt av glede og stor takknemlighet. Det ble solgt for ca. kr. 21 500,— på de snaue 4 timer salget foregikk.

Men det var ikke bare et spørsmål om salg og penger. Hele arrangementet ble opplevet som en enestående familiefest i MF-familien. Det vrimlet med «familiemedlemmer» i alle aldre ved salgsbordene, i kafeteriaen, og i hele huset ellers. Åpningen med Indremisjonens barnekor, andakten ved studentprest Larsen, og fellessangen, og avslutningen med Oslo Ten Sing og tale av professor Munthe, satte hele samlingen inn i en rett ramme.

Festmøtet søndag kveld, med biskop Sigurd Lunde som taler, samlet igjen en fullsatt festsal, kollekten ble på kr. 9 930,—.

HJERTELEG TAKK

TIL ALLE DERE

- som strikket, sydde, og samlet varer til salgsmessen,
- som bakte kaker,
- som gjorde i stand, og deltok ved salget, både ved bordene og i kafeteriaen.

HJERTELEG TAKK TIL

- alle dere som kom og kjøpte varer og ga penger.

HJERTELEG TAKK TIL

- Lillian Helgø, som tok initiativet, og til
- alle i administrasjonen og lærerstaben, som hjalp til før, under og etter arrangementene, både lørdag og søndag.

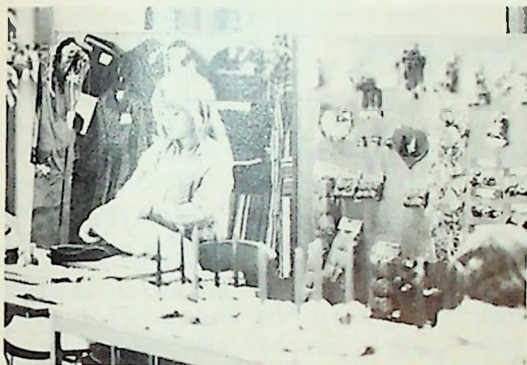
La oss sammen takke Gud for at vi kan oppleve slike samlinger, og få lov å kjenne at vi står i en felles tjeneste for Ham.

Erling Servan

Bordene ordnes og varene stilles ut

Fra venstre kontorfullmektig Kjersti Jostem, fru Randi Øygard og kontorfullmektig Ingrid Granheim fra MF-foreningen FAKTUM, og kontorfullmektig Torhild Hagene.

Sissel Helgo hjelper til med å gjøre i stand.

Salget i full gang

Administrasjonssekretær Marit Spydevold og studieveileder Bente H. Næss, gjør tjeneste ved noen av salgsbordene.

Til orientering

Ikke sjelden kommer det melding om at avdøde MF-venner har testamentert noe av sin formue til Menighetsfakultetet. Imidlertid har det hendt at testamenter til fordel for Menighetsfakultetet er blitt kjent ugyldig fordi avdødes bestemmelser ikke var rettsgyldig formulert.

På anmodning tar vi derfor på ny inn i «Lys og Liv» en veiledende formular til hjelp for dem som måtte ønske å betenke Menighetsfakultetet med en testamentarisk gave. Det må for anledningen tilkalles 2 vitner som begge er over 18 år gamle, og som ikke står i noe avhengighetsforhold til testamentutstederen, verken økonomisk eller ved slektskapsbånd.

Testament

Undertegnede (navn) erklærer herved at der av mine etterlatenskaper skal tilfalle:

1. Det teologiske Menighetsfakultet kr. (beløpet skrives deretter med bokstaver, eller formuesgjenstanden nevnes).
2. kr.
3. kr.

.....
Underskrift

Herved bevitnes at N. N. den (datum) frivillig og ved full sans og samling i overvær av oss, A. A. og B. B., som for anledningen er blitt særlig tilkalt som testamentsvitner, har undertegnet ovenstående dokument, som han (hun) etter langsom og tydelig oplesing har erklært for sin siste vilje.

Sted og datum.

.....
Navn

.....
Navn

Teologisk doktorgrad til Bernt T. Oftestad

Det er langt mellom de teologiske doktorgrader, og det er langt fram. Men når så endelig noen går i mål, er det stor fagnad.

Den 20. oktober i år forsvarte førstelektor ved MF, Bernt T. Oftestad, sin avhandling for det teologiske doktorgrad: «Kristentro og kulturansvar. Ronald Fangens kristendomssyn — utvikling og egenart.» Det ble en spennende begivenhet, med til dels kraftige sverdslag mellom doktorand og opponenter. Slikt horer gjerne til det akademiske rituale. Men det var såvisst ingen skinnfektning. Det var to oppfatninger av historisk metode og tenkning som duellerte. Oftestad beveget seg i et vanskelig terreng i grenselandet mellom teologi, litteraturforskning og kulturhistorie.

Avhandlingen vil vise hva som var med å forme det kristendomssyn Ronald Fangen kom fram til. Det skjedde i kampen med de sterke politiske og moralske problemer i 1920 og -30-årenes kriserammede Europa, særlig hans møte med den truende nihilisme og skeptisisme. Oftestad vil påvise hvordan Fangen finner fotfeste i troen på den kristne åpenbaring. Her opplever han endelig å bli det «virkelige menneske» som

han hele livet strebet mot å bli. Og ut fra sin egen religiøse erfaring av trygghet og helhet i Gud, ser han gudsforholdet som det store skjebnespørsmål for den europeiske kultur. Uten åndelig kraft ovenfra kunne ikke humanitetsidealet opprettholdes.

Det var stor forskjell mellom Fangens kultursyn og det tradisjonelle pietistiske som Ole Hallesby stod for. Men det går en felles front mot den sekulariserte og allmennmenneskelig funderte humanisme. Vi er taknemlige for det perspektiv som vi dermed har fått over vår egen tid.

Fra opponentene ble det understreket at doktorarbeidet ville få vesentlig betydning for den videre forskning, og at Oftestad nok er en mann vi vil høre mer om i norsk kirkeliv i årene fremover. Det er også vi på MF overbevist om. Med våre varme gratulasjoner følger alle gode ønsker for hans videre gjerning som forsker og lærer i kirkens og MF's tjeneste.

Åge Holter

Hilsen fra takknemlige «hybelboere»

Pensjonert prest Ola Rise, Rennebu, fikk hybelen i mai og skriver:

«Det er nå over 20 år siden min kone og jeg var på prestehybelen. Her er det blitt stor forandring siden den tid — et nytt Menighetsfakultet. Men det er en ting som ikke er forandret — Guds ord er det samme. Andaktene som studentene har holdt, har vært klare og positive med feste i Skrift og bekjennelse. Dette lover godt for kirken i vårt folk.

Og jeg ønsker Guds rike velsignelse over Menighetsfakultetet, og over alle som går ut og inn her.

Ola Rise.»

Misjonsprest (NMS) Torfinn Hestad, Øystese i Hardanger, studerte ved MF i juni. Han skriver:

«Det var med ei viss spaning eg drog innover for å «Oppleve» det nye MF. Det er med glede eg dreg heim.

Eg har fått all ynskjeleg hjelp og rettleiing for lesing og studier. Eg har fått møtt en flokk som var opptekne av å seia godt om kvarandre.

Eg har fått møtt MF som ein stor familie der også vesle meg vart teken inn og omheigna.

Ei spesiell takk til professor Munthe og administrasjonssjef Serwan, men og til alle dykk andre.

Hjartans takk!

Torfinn Hestad.»

945 studenter ved Menighetsfakultetet

Ved innmeldingen av de offisielle statistikk tall for studenter ved universiteter og høyskoler pr. 1. november 1979, hadde MF i alt 945 studenter.

Fordelingen er slik (tallene for 1978 i parentes):

- teologi 603 (644)
- praktikum 80 (65)
- kristendom 251 (249)
- kateketsem. 11 (6)

Av de som studerer kristendom er fordelingen slik

- hovedfag 47 (44)

- mellomfag 32 (46)
- grunnfag 172 (159)

Det er ialt 2273 (2177) som har avlagt teologisk embetseksamen, og av disse er det 1840 (1777) som har avlagt praktisk-teologisk eksamen.

Ved institutt for kristendoms-kunnskap er det avlagt i alt 1972 (1815) eksamener i grunn-, mellom- og hovedfag.

Fra Kateketseminaret er det uteksaminert 10 (4) kandidater siden starten i 1977.

Foran årets avslutning:

Orientering om den økonomiske situasjon

Vi har i det siste ofte skrevet om MF's økonomiske situasjon.

Vi tror det er riktig å holde MF's mange venner orientert om økonomien til enhver tid. Giverne har rett til slik informasjon og den er nødvendig for at ikke fakultetets virksomhet skal komme i fare. Gang på gang har det vist seg at opplysninger om vanskelig økonomi har mobilisert omsorg for MF.

Det ferskeste resultatregnskap (pr. 31. oktober) viste et underskudd på kr. 617 015,— samtidig som gaveoversikten på samme dato viste den imponerende sum, kr. 3 196 906. (+ 17,6 % i forhold til samme tid i 1978.) Grunnen til dette resultat er klar; gavene viser en gledelig økning, men ikke økning nok til å holde følge med utgiftene.

Samtidig sleper vi med oss underskuddet på kr. 508 000,— fra 1978. I praksis betyr dette to ting

— vi har ikke likvide midler (kontanter) til å klare våre daglige forpliktelser. Vi har derfor utsatt betalingen av pantegjeldsavdraget 1. nov, og fått en midlertidig tillatelse til å overtrekke vår konto i banken

— vi må igjen sterkt oppfordre alle MF-venner til å sende en gave. Det er sendt ut et eget brev om dette med vedlagt postgirotalong som vi håper du har brukt.

Vi har svært gode erfaringer m.h.t. til julegavene til MF i desember måned og vi håper at vi også i år kan få lov til å glede oss over dem.

Men la oss ikke glemme å takke og be for MF. Be om at mange må bli minnet om å gi og be om at Gud må velsigne virksomheten ved fakultetet slik at den kan bli til Hans ære og til menneskers gagn.

Erling Servan

LYS og LIVs redaksjon ønsker alle bladets lesere

En velsignet julehøytid

Takk til alle dere som har fulgt MF med forbønn og omsorg i 1979

Vennlig hilsen

Ingemann Ellingsen

Erling Servan

Returadresse:
Lys og Liv
Postboks 242 Sentrum
Oslo 1

Ved varig adresseendring vennligst returner bladet med påført ny adresse.

Dette skjer våren 1980

- Onsdag 9.— — ETTERUTDANNINGSKURS I RELIGION
fredag 11. januar for lærere i den videregående skole.
- Mandag 14. januar — SEMESTERÅPNING på MF kl. 10.15 og
NATTVERDSGUDSTJENESTE i Majorstua
kirke kl. 15.00. Alle velkommen.
- Søndag 27. januar — MF-DAG I ASKER OG BÆRUM.
Gudstjenester og MF-fester.
- Fredag 7.— — ALLE MANN PÅ DEKK — Grupper av stu-
mandag 10. mars denter og lærere reiser ut på turne over hele
landet.
Meld fra til MF v/landssekretærene hvis be-
søk ønskes.
- Onsdag 19.— — KANDIDATTUR til SØR- og VESTLANDET
Onsdag 26. mars 3 grupper med kandidater og lærere besøker
menigheter, foreninger, institusjoner og orga-
nisasjoner.
- Søndag 13. april — FESTMØTE på MF kl. 18.00.
Arrangeres i forbindelse med det årlige møte
i forstanderskapet.
- Mandag 14. april — FORSTANDERSKAPETS årlige møte.
- Tirsdag 10.— — ETTERUTDANNINGSKURS for prester.
fredag 13. juni Tema: Folkekirke eller bekjennelseskirke. De-
taljert program i et senere nummer av Lys
og Liv.
- Juni — KORTURNÉ.